

mulligt ved de i Folkethinget stedfundne Forhandlinger.

Efter Lovforslaget, saaledes som det er modtaget fra Folkethinget, bevilges efter § 13 til Udgift for Statskassen i Finantsaaret fra 1ste April 1852 til 31te Marts 1853 en Sum af 17,368,970 Rbd. 47 St. hvorimod Indtægten for samme Tid efter § 1 beregnes til . . . 15,271,855 — 2 —

altsaa et Deficit af . 2,097,115 Rbd. 45 St.

Det tør vel forventes, at Finantsministeren under Sagens Behandling vil meddele tilfredsstillende Oplysning om, hvorledes dette Deficit vil kunne dækkes.

Det har været Udvalget klart, at der ved Loven gives flere Bevillinger, som ikke vedkomme Kongeriget alene; men, da en Undersøgelse heraf iaar, ligesaa lidt som i de foregaaende Aar, lader sig iværksætte, førend Statsforholdene ere ordnede, saa kan man, indtil dette er skeet, kun forbeholde Landsthinget til en følgende Tid at komme tilbage paa en saadan Undersøgelse i alle dens Enkeltheder, for at Kongerigets Beboere ikke skulle blive skadelidende.

Ved de enkelte Paragrapher bemærker Udvalget Følgende:

Capitel I.

§ 2.

Ifølge det af Regjeringen forelagte Udkast til en Finantslov for Finantsaaret 18⁵²₅₃, var det rene Overskud af Domainerne calculeret til ialt 404,271 Rbd. 93 §.

Efter det i Folkethinget vedtagne Forslag til bemeldte Lov er derimod Overskuddet beregnet til 407,765 — 91 =

Den hele Differentis er selvfølgelig kun 3,493 — 94 =

Vesentligt har den sin Oprindelse fra, at Omkostningerne i Anledning af Eiendomsoverdragelser paa Domainegodsene og i Særdeleshed ved Udfø-

relsen af Loven af 8de April 1851 ere nedsatte fra 14,300 Rbd. til 10,950 —

altsaa med 3,350 Rbd.

De enkelte andre Forandringer, som have foranlediget deels en Forhøielse, deels en Nedsættelse i nogle af de opførte Specialsummer, ere mindre væsentlige.

Den her omhandlede Deel af Budgettet har kun givet Udvalget Anledning til følgende Bemærkninger:

I. A. Nr. 1. Under Indtægten er anført Rente af $\frac{1}{6}$ Bankforheftelse af Bernstorff Hovmarksgaard. Forholdet hermed var ikke Udvalget klart; men efter de indhentede Oplysninger fra Domainedirektoratet viser det sig, at denne Indtægt ikke kan falde i det kommende Finantsaar. Forpagteren af Bernstorff Hovmarksgaard var nemlig paalagt at svare Bankrenten, og derfor blev af ham Renten af den $\frac{1}{6}$ Bankforheftelse aarlig erlagt med 16 Rbd. 92 §. Da Forpagtningen ophører til 1ste Mai d. N., maa denne Indtægt saaledes bortfalde.

(De fornødne Rettelser maae skee i Summerne, naar denne Indstilling vedtages.)

Under samme Post er fremdeles indbefattet som Udgift 1000 Rbd. til Vedligeholdelse af gamle Kongevei og flere Veie i Kjøbenhavns Omegn. Udvalget finder vel, at den kgl. Resolution, hvorved det bevilges, at disse 1000 Rbd. skulle udredes af Kjøbenhavns Amts Fordebogskasse, for Tiden hjemler Udgiften; men det maa vedblive, hvad det forrige Aar yttrede om det Urigtige i, at dette Beløb udredes af Godskassen. Det synes, at det bør paahvile vedkommende Veicommune, og at der er Anledning til at søge den kgl. Resolution forandret, og det saameget mere, som den væsentligste Grund for Resolutionen er bortfalden ved den Forandring i Veibyrden, der følger af Loven om Hartkornets Egalisering.

Ibid Nr. 9. Bornholms Land. Ved Salg af Landgildehorn er calculeret at skulle indkomme 6,800 Rbd. og ved Salg af Landgildesmør 12,350 Rbd. Da Auctionsdomstøfningerne alene udgjøre circa 300 Rbd. og det for